

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4785/2022
26.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Никићевић адвокат из ..., против туженог Трговинско-угоститељске школе „Тоза Драговић“ из ..., чији је пуномоћник Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3825/21 од 03.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неонована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3825/21 од 03.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3825/21 од 03.08.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1376/20 од 27.08.2021. године која је исправљена решењем истог суда П1 1376/20 од 09.09.2021. године, исправљеног решењем истог суда П1 1376/20 од 29.09.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора и трошкова за исхрану у току рада у новчаним износима наведеним у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од оз начених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања за период од 01.11.2017. године до 01.12.2020. године на новчане износе означене у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију и предложила да се иста одбије као неоснована, а тужила обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужилина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је од 08.03.2013. године у радном односу на неодређено време код тужене, на радном месту ... Тужилина плата обрачунавана је множењем њеног коефицијента од 6.30 са прописаном основицом и исплаћивана у тако обрачунатом износу, а по потреби је коригована до висине минималне зараде. У обрачунским листама нису посебно приказани трошкови исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Висина тужилиног новчаног потраживања на име ових накнада у спорном периоду утврђена је вештачењем, применом одредби Посебног колективног уговора за основне школе („Службени гласник Републике Србије“ број 55/99).

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се наводима ревидента не доводи у сумњу, другостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев којим је тужила тражила исплату трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, као и уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на неисплаћене износе накнада

Правно становиште другостепеног суда да се на утврђење и обрачун тужилине плате, сходно члану 187. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник Републике Србије“ број 88/17 ... 6/20) примењују прописи којима се уређују плате, накнаде и друга примања запослених у јавним службама - Закон о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 34/01 ... 21/16) и Уредба о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 44/01 ... 58/14), прихвата и ревизијски суд. Применом тих прописа другостепени суд је правилно закључио да тужила неосновано потражује исплату трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора јер су ове накнаде у спорном периоду биле садржане у утврђеном коефицијенту, чијом применом је на одређену основицу вршен обрачун плате, тако да су са њеном исплатом тужили исплаћене и потраживане накнаде.

Имајући изложено у виду, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Одредбе Закона о раду на које се тужила позива у ревизији се, сагласно члану 2. став 2. тог закона, супсидијерно примењују и на запослене у јавним службама у случају ако посебним законом положај, права, обавезе и одговорности запослених у јавним службама нису другачије уређене. Одредбом члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама прописано је да коефицијент за обрачун плате садржи и додатак за исхрану у току рада и регрес за

коришћење годишњег одмора, тако да означена одредба посебног закона искључује примену члана 118. став 1. тачка 5. и 6. Закона о раду. Осим тога, право запослених на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора није предвиђено Посебним колективним уговорима за запослене у јавним службама, па ни Посебним колективним уговором за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник Републике Србије“ број 21/15). С`обзиром да је накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у спорном периоду тужиљи исплаћивана кроз коефицијент за обрачун њене плате, не припада јој право на додатну исплату ових накнада без обзира на чињеницу да јој је плата исплаћивана у висини минималне зараде.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Зато је захтев тужене за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић